

Stáž mi pomohla k práci v cizině

Blanka Drahošová
spolupracovnice MF DNES

Práci v zahraničí uvažovala Eva Fazorová už během studia na Masarykově univerzitě v Brně. Vyzkoušela si ji při několika výměnných pobytech například v Izraeli, v Dánsku nebo Rakousku. „Poznala jsem, jak se žije a studuje v různých zemích. Když jsem pak v posledním ročníku ekonomky hledala práci ideálně na poloviční úvazek, abych ji při škole stíhala, narazila jsem na nabídku Home Creditu. Nabízeli placenou devítiměsíční stáž, po jejímž ukončení se počítalo s prací za hranicemi. To mě zaujalo, a proto jsem se přihlásila do výběrového řízení,“ popisuje Eva Fazorová, která nyní pracuje v USA jako byznys analytička. Líbilo se jí i to, že bude pracovat na reálných projektech. Program HC NET, do něhož se mohou zájemci hlásit do konce března, je určen studentům posledních ročníků vysokých škol se zájmem o analytické pozice, management a podobně.

Jakou jste měla představu o tom, co byste chtěla dělat?
Studovala jsem obor podnikové hospodářství na Masarykově univerzitě. Vždycky jsem se chtěla pohybovat v byznysu, ale představu,

o tom, co přesně bych chtěla dělat a co jaká role obnáší, jsem měla jen mlhavou. V tom mi hodně pomohla stáž, kterou jsem absolvovala. Vyzkoušela jsem si různé pozice a zjistila jsem, co mě baví a co určitě dělat nechci. Doufala jsem také, že se i po dokončení školy vrátím do zahraničí, výměnné pobyty se mi totiž moc líbily. A ono mi to vyšlo.

Co byste poradila zájemcům o zahraniční programy, na co by si měli dát pozor?
Při výběru konkrétní stáže bych doporučila poptat se na zkušenosti bývalých absolventů, přece jenom nechcete skončit na stáži někde u kopírky. Myslím si, že o kvalitě může napovědět také náročnost výběrového řízení. Pokud si firma dá na výběru uchazečů záležet, pravděpodobně to myslí s programem pro studenty vážně.

A než se člověk pro nějakou stáž rozhodne, co by si měl ujasnit?
Myslím si, že je hlavně důležité srovnat si priority. Pokud chce člověk pouze položku do životopisu a nechce se tomu moc věnovat, stáž pro něj asi nebude to pravé. Pokud chce získat reálnou pracovní zkušenost a nastartovat si kariéru, a je pro to ochotný tvrdě pracovat, můžu tento typ stáže určitě doporučit. Důležité je samozřejmě umět

skloubit práci a studium, ale v tomto ohledu nám vždycky vyšli vstříc.

Mluvila jste o výběrovém řízení. Jak moc bylo náročné a jak se na něj připravit?
Asi nejlepší příprava je pořádně se vyspat a být v pohodě. Tady výběrové řízení probíhalo formou takzvaného assessment centra, které se skládá z různých částí. Trvalo celý den a šlo o to ukázat, jak si poradíte s problémy a jak spolupracujete s ostatními. Mě vždycky bavilo řešit zapeklité úkoly a pracovat s lidmi, navíc jsem nikdy nezažila tak strukturované přijímací řízení, takže jsem si to docela užila. I když ze začátku jsem nervózní byla, ale to se postupně odbouralo. V prvním kole jsme si prošli docela náročným analytickým testem v angličtině. Pak jsme si vyzkoušeli několik modelových situací, některé z nich byly individuální, jiné skupinové. V jedné z modelových situací nás například rozdělili do dvou skupin, každá skupina dostala své zadání, museli jsme společně naplánovat strategii a vyjednáváním s druhým týmem dosáhnout svého cíle. Čekali nás také psychologický a jazykový test a kolo klasických pohovorů.

Když jste si ve firmě zkoušela různé pozice, co vás zaujalo?

Moje specializace v rámci programu byla Projektový management a analýzy. Dostala jsem na starost vedení dvou projektů, díky tomu jsem poznala všechna oddělení ve firmě, poznala jsem, jak celá společnost funguje, a navíc jsem přičichla k IT. Taký jsem analyzovala prodejní ceny specifického typu pohledávek a navrhla jsem novou strategii, kterou firma využila. Zjistila jsem, že práce s čísly a hlavně formulace obchodních doporučení podložená daty mě baví a má smysl. To, co jsem si vyzkoušela, mi hodně pomáhá v mé současné práci. Vedu totiž velmi analyticky orientovaný tým, který pracuje s daty a hodně spolupracuje s IT.

Narazila jste i na něco, pro co nemáte vlohly nebo co by vás prostě nebavilo?
V rámci stáže jsme se dostali také do přímého kontaktu s klienty - vyzkoušeli jsme si prodej kreditních karet i práci v call centru. Věřím, že podobnou zkušeností by si měl projít každý, protože třeba analytikům to pomůže při navrhování různých zlepšení. Na druhou stranu já nejsem od přírody ukecaný člověk, což je podle mě pro práci, kdy jste v neustálém kontaktu s klienty, tak trochu potřeba. Takže v tom jsem se nenašla.

Udělala byste během stáže něco jinak?
Napadá mě jen, že bych se asi lépe naučila dotazovací jazyk pro práci s databázemi, takzvaný SQL. V rámci stáže jsme všichni prošli základním školením, ale já jsem s ním dál nepracovala a později mi to trochu chybělo. Pořádně jsem do toho pronikla až v Americe, kdy mi v jeden moment nezbylo nic jiného než se všechno rychle doučit.

Po ukončení projektu vám firma nabídla zaměstnání v USA. Co vaše práce obnáší?
Spolupracovala jsem na zakládání americké pobočky Home Creditu a moje náplň práce se změnila s tím, jak se vyvíjela firma. Od spolupráce s IT jsem přešla na data a analýzy a v současné době vedu tým analytiků zodpovědný za reporting a zlepšování procesů v oblasti Péče o zákazníky. Nově se budu zabývat zavedením nových technologií pro komunikaci s klienty.

Co vás na práci v zahraničí překvapilo a jak jste se s tamním prostředím sžívala?
Měla jsem štěstí, protože jsem byla členem českého týmu, který pracoval na „spuštění Ameriky“ nejdříve z České republiky a do USA jsem se několikrát podívala v rámci služebních cest. Takže jsem při stěhování

Eva Fazorová

Vystudovala podnikové hospodářství na **Masarykově univerzitě** (ukončení 2014) a Business Administration na Tel Aviv University. V posledním ročníku vysoké školy nastoupila do **programu skupiny Home Credit HC NET**. Po dokončení stáže odjela do USA, kde začala pracovat na **pozici byznys analytička** kansaského Home Creditu. Začátkem roku 2016 se do **USA přestěhovala**. Ve své současné roli manažerky analytického týmu (Business Analysis Manager) **vede vlastní tým**. O víkendech se snaží cestovat, navštívila již polovinu států USA.

za oceán znala některé kolegy a trochu jsem věděla, do čeho jdu. Ale určitě jsem zažila pár kulturních šoků. Američané si rádi povídají a vyměňují si zdvořilostní fráze, díky čemuž máme v kancelářích příjemnou atmosféru, ale chvíli mi trvalo si na to zvyknout. Při pozdravu na vás totiž každý rovnou vyhrkne, jak se máte. A trik je v tom, poznat, kdy je to jen fráze a kdy je to opravdu zájímá. Souvisí to i se stylem komunikace na pracovních schůzkách. Naši američtí kolegové totiž většinou začnou schůzku pár vtipy a pak se velmi pozvolna dostávají k jádru věci. Od Čechů jsem zvyklá na přímočařejší jednání, což může Američanům přijít někdy až trochu neomalené. Nechci ale generalizovat, mám zkušenost z amerického Středozápadu a konkrétní firemní kultury.

Na co se při stěhování do cizí země připravit a lidé si to často nepřipouštějí?
Při stěhování do zahraničí si člověk musí uvědomit, že se ocitne v cizí zemi bez přátel. A to není úplně jednoduchá situace. Na začátku budete mít asi sem tam problém se dorozumět, ať už si myslíte, že ovládáte místní jazyk sebelíp. A ta spousta zařizování k tomu - bydlení, auto, pojištění, banka... Na druhou stranu, každá pořádná firma se o své lidi postará, pomůže zařídit vše potřebné a poskytuje zaměstnanci podporu. Já jsem to měla opět trochu jednodušší, protože to nebyla moje první zahraniční zkušenost. A taky byste se měli připravit na to, že už se vám možná nebude chtít zpět (smích).

Byla jsem překvapená, jak jsem si rychle navykla na americký styl řízení aut. Automatické převodovky, široké silnice, parkovací místa uzpůsobená obřím truckům (nejoblíbenějším autům amerického Středozápadu). Když jsem se po dvou měsících vrátila na skok do Česka, už jsem pomalu nevěděla, jak řídit u nás.